

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

Megjelen minden szordán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolós szerkesztő:
Bíró Pál.

Főmunkatárs:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 5 frt, félévre 2.50, negyedévre 1.25
Egyes szám ára 5 kr.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányobb árban közlünk.

Darányi Ignác.

Sátoralja-Ujhely, április 10

Hazugság az, hogy a magyar-
nak ősi jellemvonása a pártoskodás.
Hazugság az, hogy magyar a
magyarral nem tud békességben,
egyetértésben élni. Hazugság az,
hogy a magyar nép fele „született
ellenzék”, amelynek semmi se tesz-
zik, amely semmivel sincs meg-
elégedve. Pessimisztikus tulás a
kuruc nótának az a panaszkodása,
hogy »a hol megegyeznek hár-
man, tiz akad a széthuzásban.«

Igaz, hogy régesrég óta ellen-
zéki nálunk az igaz magyar elem,
— kényszerítve van rá, hogy ellen-
zéki legyen. Igaz, hogy réges-
rég óta nem tesszik itt nekünk
semmi, nem vagyunk megelégedve
semmivel.

De ez csak a mi szerencsétlen,
különös helyzetűeknek a szükség-
szerű következménye, ez csak a
mi négyszázados lekööttségünknek
társadalmunkra, közéletünkre ne-
hezédő átkos hatása. Nem a nem-
zet lelkében rejlik ennek az oka,
csak a nemzet viszonyaiban. Nem
azért voltunk mindig elégedetlen-
nek, mert akadékoskodó, nyugta-
lan a természetünk, hanem azért,
mert csakugyan rossz, csakugyan
káros, csakugyan veszedelmes volt
minden, ami történt. Rossz, káros
és veszedelmes volt, mert nem a
mi érdekeinket szolgálta, hanem
egy idegen államét, idegen hata-
lomét.

Volt egy Baross Gáborunk, a
ki hatalmas tehetséggel, hatalmas
tettvágygyal és buzgalommal hoz-
záfogott, hogy magyar ipart, ma-
gyar kereskedelmet teremtsen.
Hogy lelkesedett, hogy rajongott
érte az egész nemzet, hogy el-
tűntek a pártkeretek, mikor en-
nek a gigászi merészegű em-
bernek a korszakalkotó terveit
kellett támogatni! Milyen egy, mi-
lyen összetartó volt ebben a tö-
rekvésben az egész nemzet! Nem
volt ellenzője, nem volt akadályo-
zója, — vagy ha volt, hát Bécs-
ben volt, nem itt.

Nem opponál a magyar, ha
látja, ha érzi, hogy igazán az or-
szág javát, az ország boldogulását
munkálja a kormány. Nem ő te-
het róla, ha ezt látni olyan kevés
alkalma volt eddig!

Lám, Darányi Ignác budget-
beszédét milyen egyértelmű, igaz,
osztatlan lelkesedéssel fogadta az
egész ország! Mert erős, bátor,
öntudatos, határozott gazdasági
törekvéseket látunk ott, ahol ed-
dig csak kapkodás, fejtelenség,
céltudatlanság, csak idegen érde-
kek szolgálata miatt panaszkod-
hattunk. Mert látjuk a jóakarot,
a komoly szándékot, látjuk a szük-
ségletek helyes felismerését s azok
kielégítésére irányzott őszinte tö-
rekvést. — A hogy megbecsüli
az ország ezeket Darányiban, ugy
megbecsülte volna mindenki-
ben másban. Elég sajnos, hogy nem
volt eddig kiben s nem volt mit
megbecsülni!

A földművelési miniszter pro-
grammában ránk néve legértéke-
sebb az, amit a szőlők rekonstruk-
ciójára mondott s főleg ez a rész
indított arra, hogy foglalkozunk
vele.

Lelkes örömmel fogadtuk ezt a
programmot. Pedig határozott, kész,
kidolgozott programmnak nem te-
kinthető. Az eszközök csak nagy-
jában, általánosságban vannak ki-
jelölve, a jövő feladatai csak ho-
mályos, főbb vonásaiban vannak
ismertetve benne. A részletekkel
nincs még a miniszter tisztában,
az eszközökre nézve nem jutott
még megállapodásra.

De megtaláljuk ebben a pro-
grammban azt amit minden eddi-
gben olyan sajnosan nélkülöztünk:
az igaz jóakarot, a komoly szán-
dékot, a becsületes törekvést. És
elhihetjük, hogy ez a beszéd nem-
csak frázisok, üres ígéretek hal-
maza, elhihetjük, hogy ez az em-
ber meg is fogja valósítani azt,
amit ígér. — És ez már elég ne-
künnk arra, hogy bizzunk borte-
melésünk jövőjében.

Igaz, hogy ehhez nem elég a
kormány jó szándéka, a kormány
igyekezete. A munka és küzdelem
nagyobb része a közönséget, a
társadalmat terheli. Csak hogy ép
a mi speciális, keserű viszonyaink
közé kétszeres értéke van a kor-
mány becsületes törekvésének és
kezdemenyezésének.

Az erőszak és korrupció husz
évi rémuralma teljesen megder-
mesztette a magyar társadalmat.

Elsorvasztotta tetterejét, megfa-
gyasztotta buzgalmát, megtörte
önállóságát. Alig-alig folytat még
szerves életet. Nagyobb szabású
akciókra, nagy célok érdekében
való szervezkedésre képtelen. Nem
csak ideális törekvései nincsenek,
— anyagi érdekeit se tudja meg-
védeni, ha ehhez tömörülésre, ösz-
szetartásra lenne szükség. Ener-
váta, demoralizálta a letűnt rend-
szer.

Ezért kell a kezdeményezésnek
a kormánytól kiindulni. Ezért kell,
hogy a kormány indítsa az akciót,
a kormány buzdítsa a szervezke-
dést. Amit a kormány bünei ron-
tottak el, azt a kormány erényei
hozzák helyre.

Eddig az országos csapásokat
is lefoglalta, kibaszálta a maga
céljaira a korrupció. A csapással
sujtott emberek csak úgy kaptak
segítségét, ha viszontszolgálatul az
elveiket adták oda. Minden orszá-
gos szerencsétlenség, minden se-
gély-akció csak újabb kortesz-
köz volt. Ha árjabb jött, ha fillok-
szera megkezdte romboló munká-
ját, — kineveztek egy új kormány-
biztot, a ki semmit se csinált,
semmihez se értett, de hű embere
volt a kormánynak. Mintha csak
azért jött volna a szerencsétlen-
ség, hogy a kormány kedves em-
berei számára újabb sinecurát te-
remtsen. Persze, arról senki se
tehetett, hogy a kormánybiztos-
töl nem mult el a veszedelm.

A korrupció aknáta ki a maga
számára eleinte a szőlők veszedel-

TÁRCA.

Boldog házasság.

Írta: Marcel Prévost.

Az én uram.

Ablakomban ülök és utána nézek.
Az utcának azon járdáján megy, mely
ármányokban fekszik.

Bizottsági ülésbe megy. Legalább azt
mondta az imént, mikor távozóban hom-
lokban esőkölt.

Tavaszi felöltője ugy simul a testé-
hez, mintha ráöntötték volna, kalapja
hetykén ül a fején. A nadrágjának va-
salási hajtása diszkrét, épen annyira
látszik, a mennyi a jó izléshez tartozik.
Lakkos topánja hegyén kis, mozgó fény-
pont csillag, kezébe sétatbot aranyba-
foglalt kristályfogóval. Így megy és nézi
végig az asszonyokat, akik az utjába
akadnak, feltéve, hogy fiatalok és
elegánsak. És ők visszaneznek — igen
— sőt némelyek meg is fordulnak utána.
Ha az én uram ötvenkét esztendő-
s lesz, az asszonyok még akkor is forogni
fognak utána. Ő a sors engem valóban
elkényeztetett.

Most eltűnt a boulevard sarkán. Nem
látom többé, szemem előtt van azonban
a fényképeinek egész sora; melléjük,
félkép, egész kép, cilinderben, szalma-
kalappal, puha kalappal, téli-nyári-ruhá-
ban, fényképszől vagy műkedvelőtől
— amint tizenöt év óta öszegyűjtöget-
tem. Kis szobam telve az ő képeivel
— az én boudoirom, ahol őt mindig
szívesen látom, ahol őt sohasem fogad-

ják rossz kedvvel. Igen, tizenöt év óta
ez a finom vonású, sápadt arc, hajdan
oly sürü barna haj, mely az idők folyá-
mán kissé megritult és a halánték
felé már kissé ezüstös — tizenöt év
óta ez tölti be egész gondolkozásomat,
gondolataimat éjjel-nappal, ébren ha
vagy álmodom, ha örülok vagy ha bol-
dogtalannak érzem magamat.

Es ő?
Igen ő is szeret.

Azt hiszem, hogy a világon egyetlen
nő sem oly drága neki, mint én vagyok.
Bizonysan tudom. Egyetlen asszony
sem foglalhatta el és nem tudta volna
megtartani azt a helyet szívemben, mint
én. Sok resignatio és egyuttal jellem-
szilárdaság volt szükség ehhez. És mi-
után egészen egyedül vagyok, szabad
azt a bököt mondanom magamnak:
több resignatio és jellemzilárdaság van
bennem, mint a legtöbb nőben, könyvek
és szemrehányások özőne az olyan
férfit, mint Pál, hamarosan elfárasztottak
és elidegenítették volna. Tulságos kö-
zöny és alázatosság ellenben zsarnok-
lás és gonoszszá nevelték volna. Nos hál-
Isten már tizenöt esztendeje vagyunk
házasok és Pál nem lett zsarnok, sem
gonosz. A világ sajnál egy kevéssé, de
nem vagyok neveléses alak. Én azt
hiszem, hogy alapjában sok asszony,
akiknek az én uram udvarolt, leginkább
rán irigykedett.

Mindennek dacára e tizenöt év alatt
sok nehéz napom volt. Első évben azt
hittem, belehalok. Később esodálkoztam,
hogy a megszokás még oly kevéssé
edzett meg e szenvedés ellen, mely min-
dig visszatér, amelyet mindig előrelátok.

Igen mindig előrelátom, mindig sejt-
tem, mikor ismét készül ellenem valami.
Kizértem a szavakból, melyeket Pál kö-
zönyösen odavet, és sejttem, a mozdula-
talaiból. Milyet ismét valami liaison
készül. Pál mozdulatai fiatalabbak, ele-
venczebbek, mikor a viszony virágában
van, mozdulatai mind szorakozottabbak,
álmodozóbbak, és végül mikor szakít,
valami önkénytelen szarkatottság, ide-
gesség vesz rajta erőt.

Hangján melylyel hozzám szól, tekin-
tetén, melylyel reám néz, mikor esti
7 óra'kor vagy később hazajő, kitalálom,
érezem és egészen bizonyosan tudom,
hogy hiútelen volt hozzám. És ő tudja,
hogy én tudom, mert ő ép oly jól
ismer engem, mint én őt. Valami át-
látzó fatyol van közöttünk. Nincs kö-
zöttünk hazugaság, mind ketten ismerjük
a tényállást. És mintegy megállapodás,
mely a mi házasságunk alapját képezi,
megengedi a férjnek, hogy görbe na-
pokat csináljon magának, a nélkül, hogy
abból családí vizsály származnék és
felülnél házuk békéjét. Ő mi jól ösz-
gyakoroltuk magunkat, Pál és én. Pál
velem szemben sohasem inkorrekt és
én sohasem csinálók neki feltékenységi
jeleneteket. Mégsem érezzük jól ma-
gunkat.

Pedig mily boldogok lehetünk volna
ezen tizenöt év alatt. Soha két ember
nem volt annyira egymásért teremtve
mint Pál meg én. Ha előfordult — saj-
nos ritkán — hogy hosszab ideig csak
magunk voltunk, például falun vagy
utól boldogok voltunk, hogy ő alig
értette én pedig nem esodálkoztam e
miatt. Mert igen jól tudom, hogy Pál

nekem teljesen elég, ő az én mindenem.
Ő azonban mindig esodálkozással fedez
el, hogy mi lehet neki az ő felesége,
és hogy nincs szebb dolog, mint a fele-
sége ólén pihenni.

Mindez nem tartja őt vissza attól,
hogy a legközelebbi alkalommal ismét
megugorjék és új kalandot keressen.

Honnan van ez? Honnan támadt benne
ez a szükséglet, hogy mindig ugyan-
azon tapasztalatokra tegyen szert, me-
lyek sohasem vezetnek boldogsághoz
és melyeknek végeredményét előre meg-
jósolhatná magának? Végzet-e, hogy
az életben különböző asszonyok után
rohanjon és életet olyan bizonyos for-
rásba hozza, mint ahogyan bizonyos
anyagok erjedésbe visznek tejet vagy
egyéb folyadékokat? Tagadhatatlan,
hogy az asszonyok az ő közeledtével
lelki forrásba jönnek, még a legtisze-
ségesebbek is, azok is, a kik távolról
sem gondolnak rá, hogy megadják
magukat. Mert ő »homme d' amour.«
Ez a típus tulajdonképpen ellenszenves
és különösen én gyűlölöm. Csak hogy
Palomat imádom, noha ehhez az utá-
latos típushoz tartozik.

De inkább avval foglalkozom, hogy
önmagammal jöjjelek tisztába. — Hogy
Pált annyira szerettem, noha ő homme
d' amour, annak oka az, hogy van
benne valami erkölcsös, ami ellentétben
van szokásaival és külső megjelenésé-
vel. Szkeptikusnak, kicsapongónak tart-
ják, azon felül bonyolult jellemnek. De
én ismerem Royaumont Pált, a ki igen
egyszerű ember és felesége iránt biza-
lommal és tisztelettel viselkedik. Nem
emlékszem, hogy ő, a kinek fömlat-

mét is. Sok példát tudnánk rá felsorolni. Korruptióban született maga az agrárbank is, ez a még így is nagyon hasznos intézmény.

Az új korszak szelleme és iránya, Darányi egyénisége, programja — és tegyük hozzá — eddigi működése, avval a reménytel biztatnak, hogy ez nem így lesz ezután. Avval a reménytel biztatnak, hogy szegény, sokat szenvedett Hegyaljainkra is felvirrad a magyar közélet újjászületésével a felvirágzás, az anyagi és erkölcsi gazdagság aranykora.

Ugy legyen!

A sátoralja-ujhelyi törvényszék kibővítéséről.

„Törvényszék Ungvárnak” cím alatt alább kivonatolnunk közül cikkben az „Ung” megpendíti az eszmét, hogy azon esetre, ha Ungvár nem kapná meg a törvényszéket, számtalan ok szól a mellett, hogy Ungvármegye a sátoralja-ujhelyi törvényszékhez csatoltassék.

Részünkről nem akarunk elébe vágni az ügy elintézésének és ezért csak azt jegyezzük meg, hogy az ungvári küldöttség céljának sikertelensége esetén teljesen egy véleményen vagyunk az „Ung”-gal.

Első sorban a lap által helyesen csoportosított szempontokból, de másodsorban azért is, mert ezzel határozottan nagy lépéssel vinnék előre a sátoralja-ujhelyi törvényszék palotájának ügyét. Reméljük, hogy ennek előmozdításán a szélesebb autonóm jogokkal felruházott rendezett tanácsú város is fáradozni fog.

A jelzett cikket itt közöljük:

„Törvényhatóságunknak küldöttsége Török József gróf főispán vezetésével a 6-7-én tisztelettel Széll Kálmán kormányelnök és Plósz Sándor dr. igazságügyminiszternél, kérve őket az ungvári törvényszék visszaállítására, illetve Ungváron új törvényszék felállítására.”

Folytatólagosan fejtegeti az ungvári

törvényszék felállításának szükségét. Azután a következőket írja:

„Kétséges azonban az, vajjon a kormányának módjában van-e új törvényszékek felállítására. Kétséges, hogy áll-e a kormányának anyagi erő rendelkezésére, mely egy új törvényszék felállításához s évi kiadásainak fedezéséhez szükséges? S mert első sorban ezek a kérdések a döntők új törvényszékek felállításánál, — nagyon kétséges, hogy a miniszterek minden jóakarata mellett nyerrünk-e törvényszéket.

Nem akarunk a fejlemények elé vágni. Nem akarjuk már ma azt mondani, hogy Ungvár város a közel jövőben nem lesz székhelye egy törvényszéknek, sőt magunk is hiszünk abban, hogy most van a vármegye közönségének legtöbb kilátása arra, hogy külön törvényszékhez jusson.

De mérlegelve a viszonyokat, tudva azt, hogy az állami kiadások napról napra emelkednek és pedig egyrészt a már meglévő intézmények fejlesztése, másrészt az állami hivatalnoki kar által országsszerte hangoztatott fizetések emelése okából, — nem merjük teljesjoggal hinni legjogosabb kívánásunk általános örömet okozni hivatott beteljesülését.

És mert nagyon könnyen megeshet az, hogy a törvényszék visszaállításának érdekében most benyújtott kérvényünk ismét csak jóindulattal, de semmi gyakorlati eredményrel nem fog szegődni, idősebbnek tartjuk egy olyan kérdés felvetését, melynek teljesítése nem hoz ugyan külön törvényszéket nekünk, de rendkívül megkönnyíti hivatott az ungvármegyeiek dolgot, akiknek a törvényszéknel ügyük akad.

Értjük ez alatt *Ungvármegyeinek a beregszászi törvényszék kebeléből való kiszakítását, s a sátoralja-ujhelyi törvényszék területéhez való csatolását.*

Mert tény, hogy vármegyénknek nem az a legnagyobb baj, hogy nincs külön törvényszékünk, de az, hogy a rossz vasúti összeköttetés folytán nehezen, illetve az időpazarlással megközelíthető beregszászi kir. törvényszékhez tartozunk.

Már az előző nap délutánján kell Ungváron vonatra ülni a peres félnek, vagy a képvisellel megbízott ügyvédeknek, hogy a másnap d. e. 9—10 óra között megkezdődő tárgyaláson részt vehessen, s ha a tárgyalás, az ügy elintézése, esetleg a délutáni órákban is igénybe vesz egyet, csak *harmadnap* jöhet haza a fél.

ság, hogy olyanokat beszéljen az asztaloknál, a mik miatt elpirulnak a legyezőjük mögött, valaha olyasmit beszélhet volna nekem, a mit nem halgatott volna minden tizenötéztendő lányka.

Még házasságunk első napjaiban is (abban az időben mikor barátom büszkén beszél, hogy a férfiak úgy bának velük, mint a barátnéikkal) még akkor is legnagyobb tisztelettel viselkedett az én uram irányomban.

Ami a skepticizmust illeti, azt egyáltalán nem mutatja előttem. Sőt előttem oly gyöngéd érzelmességet tanusít, mint akármelyik asszony. Pusztán szó vagy tekintet megsejtíti és különösen hat év óta az a félclem gyöttri, hogy öregszi.

Mit szólnának azok a szépszellemű, parfümös, elegáns kokottok, akiknek az uram udvarol, ha látnák az ő Páljukat vagyis inkább az én Pálomat (mert amikor ilyen, egészen az enyém) így: lábam előtt térdelve, fejét kezembe hajtja és mormogja mint a kényeztetett gyermek.

— Czeccil, vigasztalj!

— Én vigasztaljam? Miért? Mert valahol kosarat kapott vagy mert ősz szál mutatkozik a szakálában, mert jelentkeznek az arcan, vagy éveinek száma gyarapodott egygyel.

És én vigasztalom.

Vajjon ilyen e minden Don Juan? Az enyém legalább ilyen. Alapjában becsületes, jó, szerető ember, aki a feleségét és leányát imádja, még együtt van velük — de sajnos, a hivatása házonkívül tartja és ez a hivatása nem abban áll, hogy a déli vasut igazgató-

ságában elnököljen, hanem hogy minden áron más emberek feleségei után futkosson, azokat elcsábítsa és bírja. És a sok teendőt ellátni, ami ezzel a hivatással jár — ez nem csekélység, ha az ember meggondolja, mennyire halmazódnak.

Biztosítom, hogy ha hivatását teljesítette az én Don Juanom, örül, hogy visszatérhet házába hű, őzletlen feleséghez, csinós szürke szemű, lobogó aranyhajú leánykájához, biztos, érintetlen otthonába.

Nos tehát, belenyugodtam? Istenem nem! El tudok élni bánatommal, de szörnyen szenvedek miatta. Arra voltam teremtve, hogy a férfit, akit szeretek, soha egy tapodtat sem hagyjon el. Alom volt, hogy munkájában segítsen, vele dolgozzam, és csak az ő árnyékában éjlek. Most pedig kivétel, ha vele lehetek. Mindig siet. Hivatását — úgy a déli vasutnál, mint a másikat — a házon kívül kell teljesítenie és én kézem nem működhetem. Egész ifjúságom eltelt azzal, hogy láttam a férjemet elmenni — hetyken félrecsapott kalappal és finom vasalt nadrággal.

Falun egyszer sétáltunk az ország uton. Az ősz kezdődött, a következő munkálatok folytak.

— A szegény ördögök — szól Pál. Én pedig ezt gondoltam magamban: — Ez olyan asszony, kinek boldog volt az élete.

Ha Pál lett volna a vén közezőmester, nevemet, vagyonomat és mindazt, ami ifjúságomból és szépségemből megmaradt, szívesen odaadnám, ha az öregasszony helyét elfoglalhatnám.

Hozzá véve még azt is, hogy a beregszászi kir. törvényszék épülete teljesen alkalmatlan arra, hogy téli időben a fagytól, hótól, hidegtől megóvja azt, akinek a folyásokon nemesek egykét órát, de nagyobb tárgyalások alkalmával félnapokat is kell ácsorognia, valóságos jótétemény számba menne az ungvármegyei közönségre, ha Ungvármegye a beregszászi törvényszék területétől elszakították s a sátoralja-ujhelyi törvényszékhez csatoltatnék.

A Sátoralja-Ujhely és Ungvár között lévő vasúti összeköttetés a lehető legelőnyösebb, oly annyira, hogy még *délutáni* tárgyalások esetén is visszatérhet mindenki Ungvárra aznap, melyen elindult.

Az esküdtzéki tárgyalások ügyében ugyanis az ujhelyi törvényszék fog feleltünk itélkezni.

Mi szükségünk van nekünk tehát arra, hogy míg az esküdtzéki ügyek Ujhelyben, addig az esküdtzék elé nem tartozók Beregszászban tárgyalassanak.

Meg kell tehát mindent tennünk arra, hogy az esetre, ha Ungvár nem lesz törvényszéki székhely: *Ungvármegye a sátoralja-ujhelyi törvényszékhez csatoltassék.*

Egyelőre persze várunk kell az ez irányban fejlesztendő mozgalommal, mert miként fennebb is említettük, most van a vármegye közönségének legtöbb kilátása arra, hogy külön törvényszékhez jusson.

Ha azonban reményünk ismét csalóka álomná válnék, kötelessége lesz mindenkinek a javaslatba hozott indítvány támogatása.

Áldg is gondolkozunk felette.*

HIREK.

* **Uj állások a városnál.** Befejezett dolog már, hogy Sátoralja-Ujhely rendezett tanácsú városnál alorvosi és alkaptányi állás szervezésének szüksége merült fel. Mi ezt előre láttuk, mert már a szabályrendelet tervezeténél megemlítettük, hogy az előirányzott munkakört az előirányzott személyzet képtelen lesz elvégezni. Mi számtalan oknál fogva szükségesnek tartjuk e két új állás betöltését, majd kifejtjük részletesebben ezt, azoknál még azt is, hogy mennyire másképp fognak gazdálkodni a városnál, mint a hogy azt az átszervezést előkészítőik ígérték. Például a különféle közvetett adók kivetésénél már is merényelt készul a város szegényebb polgárai ellen.

* **A kereskedelmi társulat** az elmúlt vasárnap tartotta közgyűlését *Schön* Sándor elnöklése mellett. A titkári jelentés eléggé kedvező eredményt tüntet fel. Komolyabb indítvány nem történt, csak éppen azt határozatuk el, hogy a választmány tisztelegni fog az új polgármesternél. Ezzel a gyűlés véget ért.

* **Fáklyásmenet.** Dókus Gyulát, mint a tüzoltóegylet elnökét 25 éves tüzoltói szereplésének emlékére a tüzoltóegylet impozáns fáklyásmenet felvonulásával tisztelte meg. A 100 fáklyából álló menet tegnap este 8 órakor a gyártelepi zenekar kísérete mellett nagy sorban vonult végig a városban Dókus Gyula kastélyához. Iten *Fűhász* Jenő a tüzoltóegylet elnöke szép szavakkal köszöntötte a kastély főleposzterét megjelent Dókus Gyulát, a ki meghatóttan szívesen köszöntötte meg a szép kiutazást. Ezután a menet a *Friss* étterembe vonult, a hol később Dókus Gyula is megjelent és a késő éjjeli órákig kedélyes hangulatban maradtak együtt. Dókus Gyulát nagy ovációban részesítették itt is.

* **Az alsó-zepléni ev. ref. egyházmegye** f. hó 18-án tartja meg tavaszi közgyűlését Sárospatakon.

* **Gyászír.** Vettük a következő gyászjelentést: *Özv. Szirmay Ödönne* szül. markus- és batizfalvi Máriaasszony mint hitves, Szirmay Tibor es. és kir. kamarás stb. mint fia, Szirmay Pál

mint testvér és leányai Anna és Alice, Szirmay József, Szirmay Gyula, Szirmay Géza, Szirmay Balambér, ifj. Szirmay József mint rokonok, harasztkeréki Fereny Elek, Sándor és Mária férj. Vladár Erviné mint nevelt gyermekei úgy a magok, mint a számos többi rokonok nevében is fájdalomtól eltelt szívvel jelentik a legjobb férj, apa, testvér és rokonok *szirmay Szirmay Ödön* volt orsz. képviselő stb. stb. Zemplénmegyei törvényhatósági biz. tagjának, 1818-as honvédtisztnek, ág. evang. egyházfeligyelőnek hosszas szenvedés után Sztankócon folyó évi április hó 8-án éjjeli 2 órakor 81 éves korában végelegyengülésben történt gyászos elhunytát. — A megboldogult földi maradványai Sztankócon f. évi április hó 9-én d. u. 2 órakor történő beszentelés után, f. évi április hó 10-én d. u. 4 órakor Pádzsion a családi sírboltban örök nyugalomra tétettek. — Áldás és béke poraira!

* **Az ev. ref. konvent** e hó 10-én kezdte meg tanácskozásait Budapesten. Április 6-án előérkezteként az egyetemes tanügyi és alapítványi bizottságok tartottak ülést. *Dr. Ballagi Géza* sárospataki jogakadémiai tanár munkálata nagy tetszésben részesült s leküldetik a jogakadémiahoz véleménynyalás végett. A véleményeket ő fogja összegezni s illetőleg azok alapján ő fog — ha kell — egy újabb munkálattal készíteni, a melynek letárgyalására rendkívüli gyűlést fog az elnök összehívni és pedig valószínűleg Sárospatakon. H. Kiss Kálmán helyett *Buzsa* János sárospataki főgimnáziumi tanár választatott meg szakfeladónak. Ideiglenesen a népiszkolai ügyeket *Radácsy* György sárospataki theol. tanár, közgazdó referálta.

* **Halálözös.** *Scenitímey* Nándor a sárospataki ev. ref. főiskola III. éves joghallgatója f. hó 10-én a szülői háznál hirtelen elhunyt. Temetésére a jogászegylet küldöttséget menesztett s koporsójára koszorút helyeztek, a főiskolai énekkar pedig gyászdalokkal búcsúzott el a korán elhunyt pályatársától.

* **Szélhámos.** Járt itt az elmúlt hetekben egy elegáns külsejű stuccergavallér, aki ügyvédjelöltnek adván ki magát, több sátoralja-ujhelyi ügyvéd irodájában megfordult és azon mese alapján, hogy ő egy miskolci szüretet megszöktetett és most pénz nélkül maradt, — kért a hazautazásra egy pár forint segélyt. Természetesen az itteni rendőrség figyelmét ez kikerülte. Most aztán egy hasonló esetről adnak hírt a munkási lapok. Azt írják az ott megfordult szélhámosról: A fiatal Don Juan szívének dulcineájával, egy szökevényben telhetetlen, báj- és kebelűs halgyűgyel, az örökké tüdőklő »Csillag»-ban ütötte fel főhadiszállását, kiadván magát több hírneves cég és más Assurance Generali telj-hatalmi képviselőjének. Mindezeket pedig okmányokkal tudván igazolni, szobát, különleges ellátást és különös figyelmet nyert a vendéglői személyzettől. Pár nap mulva azonban az anygal areculatu Amazon megszöktött, de vele ment a hős gavallér képzeltbeli sok finom ruhája és drágatolus ékszerei is (!) Erre a több oldalú főügynök ur nyakába vette a várost, kiadván magát állami hivatalnoknak, kit átutazásában jegyzese (?) pénztől és mindenétől megfosztott, faképnél hagyott, a múltval családokhoz pénzbeli segélyért folyamodott s több helyen jó szerencsével, mert az ajánlatos: külsejű, művelt ifjúnok sokan hittek és sorsa iránt részvételt viseltek. Midőn aztán így clegendő pénzre tett szert, köszönt a kapufélfának ő is, ott hagyván a »Csillag»-ot a fő és alpincéreivel, óriási kontójával és több elemelt értékű tárgyak hűlt helyével. Látván pedig a főpincér ur, hogy itt nem közönséges kalandorral van dolga, utána futott és tudakozódva, a harmadik állomáson (állítólag Csapon) nyakoncsipette. Most aztán a csendőrségnek jutott a feladat, kipihatalni, hogy: »vájh ki ő és merre van hazája!?»

* **A sárospataki állat-orvosi állásra** Ligeti állatorvosnak van legtöbb kilátása.

* **A munkás betegsegélyezés reformja.** Mig a földmivélsügyi minisztériumban a gazdasági munkás-betegsegélyezés szervezésének előkészítő munkálataival foglalkoznak, addig a kereskedelemügyi minisztérium az immár közel tíz év óta működő ipari munkás betegsegélyezés reformját tervezi. Ez a munkás betegsegélyezés tudvaleg teljesen kiépített szervezettel működik, amennyiben több mint 400 beteg-egyelző pénztár dolgozik a Baross-féle törvény alapján s ezeknek kötelekben félmilliónyi munkás-család részéről a törvény áldásos hatásában. E betegsegélyző szervezet tevékenységében azonban vannak olyan pontok, melyek határozottan reformra szorulnak s mivel a minisztérium nagy súlyt helyez a társadalmi munkás-védelem e nagyarányú tényezőjének egészséges fejlődésére, azért akarja újabb intézkedésekkel körülbástyázni a betegsegélyző pénztárakat.

* **Eljegyzés.** Ifj. Grünbaum Jakab budapesti nagykereskedő, eljegyezte Moskovics Ignác sárospataki bor nagykereskedő leányát, Reginát.

* **A munkások adója.** A gyárakban és üzletekben alkalmazott munkások ügyében a pénzügyminiszter elrendelte, hogy a darabszáma, vagy közönséges napszáma dolgozó munkások és iparosok adójáért a munkaadók nem tartoznak szavatossággal és az közvetlenül a munkásokat szedendő be.

* **A sárospataki ipartestületi betegsegélyző pénztár** f. hó 9-én tartotta pénztári számadást, a melyen Darvas Károly pénztárnokot a további kezelés alól felmentette s az így üresedésbe jött pénztárnoki állást Mauks György városi jegyzővel töltötte be.

* **Adófizetés postatakarékpénztár utján.** A kereskedelemügyi minisztériumban most tervezeteket dolgoznak ki, a melynek alapján a miniszter már legközelebb elrendeli, hogy az adókat a postatakarékpénztárak utján is lehet fizetni. A közönség kényelme abban állna, hogy postahivatal több van, mint adóhivatal, azonfelül hosszabb hivatalos órák is tart.

* **A városi izlés.** Nem az építészeti, hanem a külső izlésről akarunk írni. A szalonok izléséről fogunk megemlékezni. Ritka az a vidéki város, amelyben a szalonok annyira izléssel, oly keresetlen eleganciával volnának berendezve, mint Sátoralja-Ujhelyben. Ez fényes bizonyítékot adja annak, hogy az itteni társadalom intelligenciája és műérzéke magas és előkelő színvonalon áll. Hogy pedig ezen kedvtelésének eleget tehesen nagy része van benne a város és megye első butikkereskedőjének. A mióta a Weckerle téren megnyitotta üzlettermeit, berendezte azokat kiváló izléssel: azóta a város közönsége könnyebben hódolhat a szalonberendezések iránt fogékony művésziérdekének. Most is gyönyörű diván disziti Wilhelm Henrik butikkereskedő kirakattat goblin dísz és perzsanysággal borított remek darab. Fényesen dícséri a butikkereskedő izlésének fokozatos fejlődését. Ezen a téren fővárosi színvonalon állunk. A szalonok berendezése körül kifejtett műizlés a szépérzék fejlődésére mindenestre nagy befolyással lehet itt a hívő a Hock János szépművészeti ébresztője alig hatolhat el.

Indiáról szól az a vékony, de tartalomban dugzaglag fűzet, mely e héten megjelent. Pompás világos képei az indiai művészet remekét varázsolják az olvasó és szemlélő elé; az udaiपुरi nagy pagndát, a dzsunagati sziklába vájt csarnokot, Durga istennő avilált templomát, az amaravati szűpát, stb. stb. E csodás, dugzaglag, szinte túlműtött művészet, melyből a keleti képzőlet bujasága árad ki, s a rabszolgamunka túrelmessége úgy hat az európai aggyelőre, mint azok a végtelen hosszú, episódokkal, külső részletekkel túlműtött végnélküli hosszú eposzok, a melyeket áttekinteni mi nem is bírunk, csak egy-egy részletében gyorsörködjük ki magunkat. Egy mese-oroszlán-mesés művészet ez. Valóban, mintha volna is némi — igen távoli — rokonság a magyar ornamentikának és az ind művészet elemének, de mily sze-

gény a magyar! Az indnek egész buja vegetációja van, külső ornamentális flórája és faunája, a magyar egy pár lepkeszárny színet, tulipán, róza és csillag alakjait másolja utalán. Talán az ind építészeti adhatna némi honi nyos színtel arról is, milyenné fejlődhetet volna a magyar építő stílus, ha fejlődnie képt lett volna. Így, a hogy ma keressük és csináljuk a magyar stílus-t, így sem magyar nincs benne, sem stílus. A kis fizet, mely India e kincseit őrizi magában, a Nagy Képes Világtörténet 20-ik füzeté. A munkát Marcalli Henrik egyetemi tanár, kitűnő tudósunk szerkeszté. Egy kötet ára díszkötésben 8 ft. Egy-egy füzet 30 kr. Hetenként egy füzet jelen meg. Kapható részletfizetésre is Révai Testvérek Irod. Int. K. T. Budapest, Üllői-ut 18 és bármely hazai könyvkereskedésben.

* **Krónikák,** lapunk belső munkatársai kisebb kötetet ad ki, mely pünkösdtől táján fog megjelenni. Előfizetési ára 60 kr, mely a szerzőhöz (Rosner Imre ügyvédjelölt Sátoralja-Ujhely) küldendő. Krónikák versei nem lesznek komor hangú költemények, sem szerelmi ömlengések az ő pajzán, játsszi modorában megírt könnyű hangulatverseseké fogják ékesíteni a csinos kötetet.

* **Lombok** cím alatt Németh és Thoma István elbeszélések és verseket adnak ki egy kötetben. Előfizetési ára 70 kr. Landesmann Miksa kiadóhoz küldendők.

* **Legjobb minőségű furmint vessző nagy mennyiségben kapható. Cím a kiadóhivatalban.**

KÖZGAZDASÁG.

Felmentő ítéletek.

Megirtuk akkor mikora borhamisítások ügyében foganatosított vizsgálatokról írt tudósításaink miatt sokan zúgolódtak, hogy mi fogjuk a legnagyobb örömmel hírül adni, ha a gyanúsított kereskedők ártatlansága kiderül, hogy nekünk lesz az legkedvesebb, ha így elégtételt szolgáltatathatunk azoknak, akiknek a vizsgálat kellemetlenséget okozott, ha így konstatalhatjuk, hogy vannak még becsületes, tisztességes eszközökkel dolgozó borkereskedők is. Megirtuk azt is, hogy maga a vizsgálat nem diffamál, s ha tudósítást hoztunk róla, azt csak közérdekből tettük, hogy az ügyet elaludni ne engedjük.

A tolevai borvizsgálat alkalmával vádolt borkereskedők közül. Fuchs Mórna és Propper Bernátnak borait a vegyi vizsgálat teljesen kifogástalan tisztá boroknak találta, s ennek alapján a tokaji főlzolgabíró ezeket a kihágás vádjá alól mentette. Kész örömmel közöljük ezt, s őszintén kívánjuk, hogy az ilyen fehér hollók száma borkereskedőink közt erősen szaporodjék.

* **A sertésvész terjedése.** A földmivélsügyi miniszternek hetenként megjelent kimutatásából az egész tél folyamán örömmel láttuk, hogy a sertésvészől fertőzött községek száma lassan-lassan, de fokozatosan csökken, úgy hogy szinte remélni lehetett, hogy teljesen megszűnik ez a veszedelmes, nagy károkat okozó betegség. A legújabb kimutatás azonban ismét szaporodást jelez, a mennyiben az előző héthez képest nyolcezer több, összesen 415 község volt az országban fertőzött. Ez a körülmény figyelmeztet arra, hogy tovább is óvatosan legyünk s hogy a hatóságok szigorúan ügyeljenek a rendszabályok pontos betartására. Az állategészségügyi állapotok vármegyénként területén a következők: **ragadós tüdőbő** 1 helyen, **rikhór** 2 község és 2 udvarban, **sertésvész** 14 község és 55 udvarban. — Miután a ragadós tüdőbő néven ismert veszedelmes állatjányvárú ez idő szerint csak vármegyénk területén pusztít, chez képest a szarvasmarháknak Németországba való bevitele, a ragadós tüdőbő esetleges behurcolásának veszélye miatt vármegyénk területéről tilos.

* **Gyümölcsfák veszedelme.** Két év előtt lépett fel Európában az a nö-

vény-rovar, mely Amerika gyümölcsfaiban retentő pusztítást okoz: a vértetű. A magyar kormány is szigorú határ-zárral védekezett a járvány behurcolása ellen, ami azonban úgy látszik, nem sikerült egészen, mert az ország különböző helyein, így például Sárospatakon is konstatalták, hogy a vértetű elepte az alma- és körtelákat. Reméljük, hogy a földmivélsügyi minisztérium mihamelyst értesül erről a dologról, azonnal megteszi a maga intézkedését.

Búcsuztató.

I.

Iszik a föld, zápor-eső vágja,
Iszom én is, hej! van okom rája.
Gyere cigány, sirdél a nómat,
Hadd repesse meg szívem a bánat.

Jajgat a szél az éj viharába,
Besírokol hegedül szavába,
Elsíratok szemem, lelkeim fényét,
Rongyóletem egyetlen reményét.

Sötét felhő vészszorog az égen,
Szilaj keserv tombol a szívében;
Hej! ha tudnád, hogy mi van most ebben
Ne vigat még!... huzd! keservecsében!

II.

Itt állok a rácsos kaputokba',
Sirva nézek fel az ablakodra;
Itt búcsuztam utóljára töled,
Mennyasszony lett azóta belőled.

Isten véled, más boldogítja,
Nem térek be hozzád búcsuzóra,
Nehéz volna köny nélkül megállnom:
Elbúcsuzom — a kapufélfőtől.

Farkas Andor.

APRÓ REGÉNYEK.

DE GENERE RÁNK.

Irta: *Munkácsy Kálmán.*

1) És hogy lassan multak a hosszú századok, a cifra Ránk-cimer is megfakult idővel a szétfosló pergamenteken. Az aranyos mezőben ágaskodó melve fekete bundjából erősen lefogott a pamacsos szőr és otromba mancsaiban elporlott a görbe, széles pengéjű szablya. Csak a hatszázados Ránkvér őrizte meg mindig frissességét, tisztaságát, pirosságát. Az ezüstpikkelyes pancelíngyek és a tollforgós érc-sisakok régen a lomtárba kerültek, de az apák ősi természetét a szürke redinget-ök és a narancssárga cipőpök viselői is örökölték. És Ránk Bertalan, a fiatal majoreskó, éppen olyan tagbaszakadt, acél izomzatú, félmelenes vakmerő óriássá fejlődött, a milyen az első ranki medve volt (a jobbajgyi neveztek így a mindig otthon ülő, bozontos üstökű földesurat), akinek idején a diadalmas jérszulemi hadjárat után maga II. Endre tüzte mellére az alig behegedt seb fölő a piros szalagos pápai keresztet.

Mikor Ránk Bertalan utólszor lépett ki az Ecole de droit kapuján, egyenesen a Gare St. Lazare üvegfelele alá sietett és meg sem állott hazáig. A hosszú négy év alatt halálosan meguntta Brébant összephepcsett pástétó-mait, a bulvárdok zsi bongó, örök emberáradatát, az ideges, egy napig tartó szerelmeket: Anteusz-természete möhőn vágott vissza a fekete anyaföld kövér talajára. És hogy hazaért, telhetetlen gyönyörűséggel bolyongott a balzsamos sűrő fenylők alatt és napokig heverészett a kankalinos rétek apró pretenciói között. A mikor csak tette, bevette magát az irtatlan ranki erdőszébe, nem járt schova sem, csak ha a szomszédai vadászatra hívták.

Vadászaton ismerkedett meg Csertői Lillával is, hét vármegye százsorszépével: a barnaszemű Csertői Lillával. Az egész társaság erős, sebes iramodással indult neki a virágvölgyi bereknek, de ketten mindjárt kezdetben kiváltak az összeszorult lovas-csapatból. Előli ő és nyomában egy horkoló, lihegő paripa. Mire a fűzeserdő kis fahidjához értek, már egészen a háta megett hallotta a négy patkó egyforma csapkodását.

De az ismeretlen lovak nem követte

a híd pallóján át. Hirtelen a folyócska kavicsos medrének kergette a paripáját és merész ugrással átszokott vele a csuszós partra. Utána nézett és szinte óntudatlanul megrántotta lova zörgő zabóját. A habos, aranyszínű telivér, sárga bőnyeregben, tapadó rozslabarna bársonyruhában felséges amazon himbálódzott. Kecses, hajlékony tartásával úgy összeolvadt a remek állakja, mintha valamelyik meglevendet flórenci bronz-szobor szökött volna meg a Medici-palota elől. Apró, svéd keztyűbe burkolt kezével esodálatosan uralkodott a tüzés állaton.

Mikor a kijelölt vadászterületre értek és a hajtók megalakították az első hatalmas kört, a szép lovasnő közelébe férközött. A leány fegyverére támaszkodva, közömbös, egykedvű arccal dőlt egy korhadó tölgyhöz. De hogy a közelző vad csörtését hallotta, egyszerre megszinesedett az arca. Kifejlett szarvasbika került a hajtásba. A két legközelebb álló vadász izgatottan célzott rá, de elhibázta. Az amazon felkapta könnyű láncasterét és felséges nyugalommal hmlokon találta a címeres vadat. Ránk heves izgatottsággal ugrott melléje.

— Mesteri lövés volt, asszonyom!
A leány ránézett és mosolyt barna, szemével. A zöld hajtókás erdőőr eleje cipelte prérláját. Az nem mozgott már, megtört szeme tágira nyílvá meredt rá. És a szerencsés kezű vadász büszke örömtől csillogó szeme egyszerre harmatba borult. Ólébe ejtette karját.

— Megötlem szegényt...
A szelid nőiségnek és a férfias erőnek ez az izgató, érdekes komplikációja egészen megdöbbentően hatott a felizgatott férfira. Hatalmas, barancsoló vonzódás kergette a közelébe. Azon este ő kísérte már a csertői udvarházba, másnap bemutatkozott náluk és azután minden este befurdolt könnyű homokfutója a fagyalkerítéses udvarra. Tavasz volt akkor, buja nedvességtől, erőtlő durzadt, termékeny tavasz. Minden este karonfova bolyongtak az ötven holdas park kusza sűrűségében és egy ibolyaillatos, világos, felhő éjszakán nem tudott többé uralkodni magán. Megbomlott, remegő idegekkel támolygott a leány mellett és hogy a hosszú lugas fekete, hűvös árnyékába értek, szenvedélyes vad erővel huzta széles, ziháló mellére.

— Az enyém lesz Lilla. Akarom.
A leány hozzája tapadt és mint az örült, tiszter huszszor ismételte egymás után.

— Tied leszek. A tied akarok lenni.
(Folytatása következik.)

A szerkesztőség üzenete:

K. Bpest. Cikkeinek és adatainak lapunkban szívesen helyet adnánk, de megirtuk már a tar ózatát a közlésben egyelőre. Az illető válla tal mulasztásait tessék röszletezni. A felelőse elválasztásához feltétlen ragaszkodunk. Szerkesztőnk nemcsak Bpestben lesz, személyesen megbeszélhetők. Pozitív adatokra támaszkodjunk.

Tudósító. Köszönjük, nem használhatjuk. Ezen ünneppel kapcsolatosan semmit sem közlünk. Pedig igaz van érdekes tünet, hogy a sötét szoba némes lovagjai, most nem elmaradva csendesen és méltóságosan ünnepelek, hanem tüntetve.

Kaszinó tag. I. Orth János ár.ave János hercegek, a ki lemondott összes jogairól a meiről és vagyonáról, hogy feleségül vehesse kedvesét, stübel Mária szíznászút. Ez az egész állományban a két főkonstrukció van: Németország és Chicagóban. 3. A budapesti Nagylóban; Viharos, Gerő Ödön. K. jegy alet Kabos Ede ír vezérkékert.

H. K. Helyben. 1. Becsületesezt nem képes és nincs is feltétlen oka azért nevezni. Szóretretemről gormbaság a jó ösmérő-ök közt, a mit megszoktak bocsájtani 2. Határozott képzetlenség és merész játék. 3. Elben a kérdésben nagyon előtérők a vélemények. A tudomány világ álláspontja az, hogy a huszadik század 1901 január 1-én kezdődik. 4. Ezzel a kérdéssel tessék orvoshoz fordulni. Közlőben minden belgyógyászati, sebészeti és gyermekgyógyászati mű kiünönd tárgyalja.

S. B. Patak. Szakítás esetén a vőlegénynek menyasszony ki szoktak cserélni egymás emlékeit és ajándékárgyait. A vonakodó felet esetleg peres uton lehet megszerzeni. Ilyen ügyekben tanácsot sem adhatunk.

Nem közölhetők: Margitnák (Vers) — A köyetlen — A sűrő és jajgató szív (Furca) —

Kiadja:

A SZERKESZTŐSÉG.

LÖW MIHÁLY

Osztálysorsjegyek, borok,
likőrök, szilviorum, borovicska, rum, (valódi vörös bor), dohány,
szivar, okmánybélyegek stb. elárúsítója
S.-A.-UJHELY.

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

ÜZLETEMET

f. évi április hó 24-étől, Wekerle-tér 502. sz. a. Dr. Schön-féle házba (hol eddig Roth Bernáth vaskereskedése volt)

á t h e l y e z e m

s azt a kor igényeinek teljesen megfelelőleg berendezem.

Egyidejűleg becses figyelmébe ajánlom, hogy a negyedik, ujonnan május hó 18-19-én kezdődő játékra **osztálysorsjegyek** nálam már **kaputatók**, melynek ára: egy egész **6 frt.** — egy fél **3 frt.** — egy negyed **1 frt 50 kr.** egy nyolczad **75 kr.**

Midőn ezt a n. é. közönség tudomására hozom, bátor vagyok becses megbízásait számomra kikérni, m.t én igyekezni fogok a legpontosabb kiszolgálásaim által, jövőre is kiérdemelni.

Számos megrendelést kérve, maradtam

1—6 100

kiváló tisztelettel

LÖW MIHÁLY.

60.000 és számos melléknyeremény lett már általam fizetve.

Főnyeremény legjobb esetben 1.000.000 egy millió.

Van szerencsém tudatni, hogy a megvett

Lefkovits Bernát-féle csódtömeg üzlet-helyiségében levő

férfi, női, divatáru, rőfös, vászon. posztó-czikkeket,

mai naptól kezdve **nagyban** és **kicsinyben** is

igen olcsó, leszállított árak mellett szolgálom ki.

A t. vevő közönség számos látogatását kérve

Tisztelettel

Fábry áruháza.

Egy finom 3-as vaspénztár is igen olcsó áron eladó.

Első zemplénmegyei honi butorcsarnok.**S.-A.-UJHELY.****Értesítés.**

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a »Vörös ökör« emeletén levő **3 teremben** a legkényesebb izlésnek is teljesen megfelelőleg jól berendezett

BUTORRAKTÁRAMAT

a n. é. közönség kényelmére ezzel kapcsolatosan ugyanott a földszinten egy **nagyszabású butoraktárral** megnagyobbítottam.

Kik eddig nálam bevásárolni szívesek voltak, meggyőződhetnek azon állításom igazságáról, hogy rktáramban csakis jó és szolid minőségű és bármint kiváló minőségű megfelelő izlésteljes áruim vannak, miért is kérem a kedvező alkalmat megragadni és ígérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig, úgy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

63—6

Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Az Első Magyar ált. biztosító társaság

főügynöke**Kelner József Fia**

S.-a.-Ujhelyben.

Hengergőzmalom.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy **Velejte** közelében levő

„Ugrói“ gőzmalom

Schön Arnold urtól f. hó 5-én megvettem. A malmot alapos átalakítás alá veszem, **nagyobbítom**, és a mai kor igényeinek megfelelően berendezem.

Vállalkozom:

Kereskedők részére **több számú lisztet készíteni**, valamint a Gazdák részére a **vámörlést** legjobban és a legpontosabban, készíteni, ugyszintén

A termelőktől **terményt rendes napi áron vásárolni.**

LISZTET

nagyban és kicsinyben árusítani, valamint **terményt lisztért cserélni.**

A t. közönség becses pártfogását kérve, maradok

1—2 99

alázatos tisztelettel

Princz Armin.

Ha szép kenyeret vagy süteményt akar ön, kérjen

40—50 deka buzaliszthez 5 krajczárért 2 dekagramm

„Stella“ sütőport

mely jobb minden bécsi gyártmánynál.

Kapható Sátoralja-Ujhelyben: Szentgyörgyi Vilmos, Malártsik György, Klein Albert, Klein Géza, Behyna Testv., Szikszay Róza, Hazai Adolf, Klein Henrik, Fischer Hani, Glüch Samu, Grünbaum Márkusz és Liechtenstein Adolf urak kereskedésében.

Sienit, granit, labrador, szürke és tehérmárvány, valamint homokkő

sírkövek és pyramisok

nagy raktára dus választékban

5—1000 frtig

BURGER M.

sírkőraktárában

S.-a.-Ujhelyben, a »Vörös ökör«

épületben.

Iroda az I. emeleten. 3—

Ugyanitt siremlék-kövek vésése, aranyozása és felállítása, sirdomb-kerítések felállítása legjutányosabb árban elvállaltatik